

TARP VANDENŲ IR SMĖLYNŲ

Neringa 1969 - 2014

Vytautas Daraškevičius

Fotografijos paroda, skirta Kuršių nerijos įrašymo į
UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą 15 metų sukakčiai

**Lietuvos nacionalinės UNESCO komisijos galerija,
Šv. Jono 11 Vilnius,**

Darbo laikas I-IV 8-17 val., V 8-16 val.

Paroda veiks nuo 2015 m. gruodžio 9 d. iki
2016 m. sausio 18 d.

Pervalka, 1969 m.

Juodkrantės apylinkės, 1973 m.

Mingė, 1973 m.

Mingė, 1973 m.

Preilos žvejai A.Teišerskis ir S.Stirbys, 1973 m.

Nidos kopos, 1983 m. Statant filmą apie M.K. Čiurlionį

Preilos žvejas V.Kerunaitis, 1981m.

Nidos kopos, 1983 m. Statant filmą apie M.K. Čiurlionį

Nidos kopos, 1985 m. Apsipirkusios Nidoje, moterys grįžta namo į Kaliningrado sritį

Nida žiemą, 1999 m.

Nida, 2010 m.

Nidos kopos žiemą, 1999m.

Mirusios kopos, 2001m.

Nidos pajūris, 1981m. S.Valiulis ir V.Dineika

Nida, 2010 m

Nidos pajūris, 1981m.

Nida, 2004m.

Vytautas Daraškevičius,

Lietuvos fotomenininkų sąjungos narys. Fotografuoja daugiau nei 40 metų. Surengė virš keturiasdešimties personalinių fotografijos parodų. Lietuvoje bei užsienyje eksponuotos jo fotografijos ne kartą pelnė apdovanojimus.

V. Daraškevičius daug dirba ir kaupia medžiagą lietuvių etnokultūros tematika. Pasauliniame folkloro fotografijos konkurse Humanity photo awards, kas dveji metai rengiamame Kinijoje, buvo nominuotos net aštuonios fotografijų serijos.

Yra išleidęs keletą leidinių: 2007 m. foto albumą „Trumpiausios nakties paslaptis“, 2009 m. foto albumą „Kaziuko mugė“ (kartu su Libertu Klimka), 2013 m. foto albumą „Neatrastoji Kinija. Du žvilgsniai“ (kartu su Song Džendžiu).

* * *

TARP VANDENŲ IR SMĖLYNŲ

Kuršių Nerija man – ypatinga vieta. Čia, vos persikėlęs iš Klaipėdos, beveik visuomet pajuntu neįprastai pakilią nuotaiką, laisvumą, kažkur nuslenka bet kokie rūpesčiai. Pirmą kartą ilgiau pabūti Neringoje teko 1969 m., kai mane, ką tik iškeptą jaunąjį specialistą, „komandiravo“ porai savaitių į Pervalką talkininkauti įmonės poilsio namų statyboje. Vėliau irgi sekėsi vis aplankyti šią įstabią vietą bent kartą metuose ar net dažniau. Nidoje buvo įmonės, kurioje aš darbavausi, vila „Laumė“ - joje tekdavo ilsėtis su šeima, keletą kartų buvojau kaip ansamblio „Sadauja“ dalyvis, o nuo 1973 m. beveik reguliariai rugsėjo vidury dalyvaudavau Lietuvos fotomenininkų sąjungos rengiamuose seminaruose. Porą kartų teko buvoti Neringoje ir žiemą – pasirodo, ir tuo metu čia nepaprastai įdomu.

Visuomet nemažai fotografuodavau. Viskas man čia buvo įdomu – ir unikali gamta, ir labai įdomūs bei draugiški vietiniai žmonės, ir išskirtinės aplinkos fone atsipalaidavę poilsiautojai, ir čia vykstantys renginiai. Keletą kartų teko išplaukti į marias su Neringos žvejais, o su preiliškiais Vytautu Kerunaičiu ir Antanu Teišerskiu (abu, deja, jau a.a.) ir susidraugavau...

Kadrus iš minėtų temų, susikaupusius per tą ilgą laikotarpį, ir parinkau parodai. Mozaika išėjo gana marga, bet, mano nuomone, ji atspindi šį kraštą.

Autorius

* * *

Paroda buvo eksponuota:

2014 m. rugpjūtį L.Rėzos galerijoje Juodkrantėje,

2014 m. rugsėjį Thomo Manno muziejuje Nidoje

Nida, 1973 m., E. Jonušas - vienas iš svarbiausių šiandieninės Neringos dvasios kūrėjų

Juodkrantės apylinkės, 1973 m. Lietuvos Fotomenininkų Sąjungos seminaro dalyviai „medžioklėje“